

heldig Maade. Da vi for et Par Aar siden bevilgede til en Kirke i Raabjærg i Aalbæk Sogn, tillod jeg mig den Gang at foreslaa en Omordning baade af Kirkeforholdene og Præsteboligen, og min Tanke den Gang lod, til at begynde med, til at vinde Tilslutning hos den daværende Kultusminister, men Stedets Provst og Biskoppen satte sig derimod, og Tanken blev den Gang ikke realiseret. Min Tanke var, at naar vi byggede en Kirke i Aalbæk, vilde den gamle Raabjærg Kirke staa til ingen Nytte, der vilde aldeles ikke være Brug for den, og derfor var det bedre at foretage en Flytning af Raabjærg Kirke til Aalbæk og flytte Tienden med dertil og samtidig flytte Præsten til Aalbæk, hvor Beboerne vare, da der saa at sige ingen Beboere er ude paa Vestkysten, hvor Kirken ligger, der er kun et Par Beboere. Det lykkedes ikke at faa Tienden flyttet med Kirken og heller ikke at faa Præsten flyttet, men det har vist sig, efter at Raabjærg Kirke er bygget, at den gamle Raabjærg Kirke benyttes meget lidt, der kommer kun ganske faa i den. Derfor forekommer det mig, at den Kirke, her skal bygges, kunde meget bedre bestrides af Præsten i Raabjærg, og derfor vil jeg foreslaa, at man flytter Raabjærg Præst ind til Aalbæk, som Tanken var den Gang, og at man sælger Præstegaarden i Raabjærg. Der er et stort Areal, som egner sig til Beplantning, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Kultusminister og Landbrugsministeren, at de søge at komme overens om dette Forslag saaledes, at den højtærede Landbrugsminister faar dette Areal, som egner sig til Beplantning. Der er 12—1300 Tønder Land til Præstegaarden, og det er let forklarligt, at en Præst aldeles ingen Nytte kan have af 12—1300 Tønder Land. Men af disse 12—1300 Tønder Land egne de 60 sig til Landbrug og ligge tæt op til Præstegaarden. Denne Præstegaard kunde meget godt sælges til privat Eje og drives som Landbrug, Resten er Hede- og Klit-areal, som danner en Fortsættelse af Statens Klitplantage i Raabjærg-Tversted, saa det kunde meget let indtages til Beplantning, og dertil kommer, at naar Staten indtager disse Arealer til Plantning, vilde der derved indkomme et Beløb, som kunde komme Embedet til gode. Det er vitteligt, at det er et meget lille Embede, og at Staten hvert Aar maa give et lille Bidrag til Præstens Lønning, og siden han fik to Kirker at bestride, gives der aarlig 300 Kr. i Befordringsgodtgørelse. Det forekommer mig, at denne Kirke, som her

skal bygges, vil ikke komme til at ligge længere fra Aalbæk Kirke end den nuværende Raabjærg Kirke, og saa kunde de ganske enkelte Beboere ved Raabjærg Kirke henflyttes til denne Kirke. Muligvis kunde den flyttes lidt længere Nord paa, det vil jeg henstille til den højtærede Kultusminister og Finansudvalget. Det forekommer mig, at det vilde være den eneste Løsning at lade Raabjærg Præst betjene denne Kirke i Stedet for at lade den betjene af Præsten i Tversted, der i Førvejen har to Kirker; thi det vil være indlysende, at man ikke i Længden kan blive ved at have en Præst til 3 Kirker, man vil i Tidens Løb blive henvist til at oprette et nyt Embede, men det tror jeg kan undgaas ved den Ordning, jeg foreslaar. Saa vidt mig bekendt vil Præsten i Raabjærg ikke være uvillig til at overtage Betjeningen af denne Kirke, og jeg tror, at i Tilfælde af, at han blev flyttet til Aalbæk, vilde han have meget lettere ved at bestride sit Embede, da han nu bør omtrent en Mil fra, hvor der er Beboere, han har omtrent en Mil ind til Aalbæk Kirke ad meget løse og sandede Veje, saa han for Øjeblikket har det meget besværligt, hvor som helst han skal hen, hvad enten han skal rejse med Toget eller skal ud paa Embeds Vegne og besøge sin Tjeneste. Kom han derimod ind til Aalbæk Station, vilde han have meget bedre Vej for sig, saa havde han meget lettere ved at besøge sit Embede og kan paa en Maade lettere betjene denne Kirke her, end han nu kan betjene de to, han har. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Kultusminister og den højtærede Landbrugsminister sammen med det ærede Finansudvalg, at de søge at faa en saadan Ordning af denne Sag.

Jeg skal saa omtale et Spørgsmaal, som jeg ofte har tilladt mig at fremdrage her, nemlig Spørgsmaalet om Toggangen i Jylland. Det har flere Gange været fremhævet her i Rigsdagen, hvor uheldig Togordningen var, men vi have jo faaet adskillige Forbedringer paa Grund af de fremsatte Anker, og vi ere selvfølgelig meget glade ved, hvad vi allerede have naaet. Naar jeg imidlertid har tilladt mig at fremsætte Anker over Togordningen og at stille Krav om Forbedringer, særlig af de gennemgaaende Tog til Udlandet, har jeg for en Del som Begrundelse fremført, at det vil have stor Betydning for det jyske Landbrug, særlig for vor Kødeksport. Man mente nemlig, at naar man fik gode gennemgaaende Tog, vilde Nordmæn-